

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A”

Nr A - 59

TREŚĆ:

Poz. 793. Postanowienie o odznaczeniu za zasługi w pracy zawodowej.

Poz. 794. Okólnik Nr 20 Prezesa Rady Ministrów w sprawie przyznawania wyższych grup uposażenia pracownikom państwowym.

Poz. 795. Rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej o przywróceniu i ustaleniu nazw miejscowości.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów:

Poz. 796. w sprawie skupu i regeneracji zużytego ogumienia samochodowego oraz sprzedaży ogumienia naprawionego.

Poz. 797. w sprawie remontów generalnych samochodów typowych i ich zespołów.

Poz. 798. o sposobie szkolenia kierowców samochodowych dla potrzeb Państwa.

Poz. 799. w sprawie Podkomitetów i Komisji powołanych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

Poz. 800. w sprawie zasad wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe.

Poz. 801. Decyzja Ministra Skarbu w sprawie uznania przedsiębiorstw bankowych w likwidacji za zlikwidowane.

Poz. 802. Orzeczenie Nr 6 Ministra Przemysłu Lekkiego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Poz. 803. Orzeczenie Nr 7 Ministra Przemysłu Lekkiego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Poz. 804. Orzeczenie Nr 8 Ministra Przemysłu Lekkiego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

793.

Nr. 4/135/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dn. 27 marca 1947 r.)

Dnia 22 lipca 1949 r.

Warszawa

Na wniosek Ministra Przemysłu Lekkiego — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Badowski Franciszek, 2. Hruboń Władysław, 3. Maślankiewicz Alojzy, 4. Matuszak Bogdan, 5. Płucieniak Feliks, 6. Sieradzan-Sobolewski Marian, 7. inż. Srebnik Mieczysław, 8. Szac Roman, 9. Woźniak Bronisław.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

10. Bereta Ludwik, 11. Bogajewska Zofia, 12. Brzeziński Antoni, 13. Budzyński Piotr, 14. Bukowski Bronisław, 15. Chirchen Teodozja, 16. Cwyner Marcin, 17. Cylupa Mieczysław, 18. Dębecki Wiktor, 19. Dreiband Salamon, 20. Dudek Wincenty, 21. Frąckowiak Roman, 22. Godula Adam, 23. Grygierzec Teresa, 24. Grzesiak Henryk, 25. Kawka Marta, 26. Kąkalec Marian, 27. Komorowski Zenon, 28. Kula Kazimierz, 29. Malczyk Sabina, 30. Mrówka Andrzej, 31. Płoczek Franciszek, 32. Popielak Stefania, 33. Ptak Roman, 34. Rakoca Kazimierz, 35. Weim Wolf, 36. Wasek Ludwik, 37. Więcek Jan, 38. Więcek Stefan, 39. inż. Witak Zygmunt, 40. Wołński Julian, 41. Woźnica Alojzy, 42. Wójtowicz Zofia, 43. Zacharek Józef, 44. Ziemiański Antoni, 45. Zyla Władysław.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

46. Arendt Józefa, 47. Beda Wojciech, 48. Błaszkievicz Irena, 49. Bończyk Genowefa, 50. Cembrzyński Władysław, 51. Cieśla Antonina, 52. Cwiakowski Józef, 53. Dziemidowicz Halina, 54. Frąckowski Bruno, 55. Gajewy Antoni, 56. Głowacki Edward, 57. Gorczyca Feliks, 58. Kierczyński Antoni, 59. Korczak Eugeniusz, 60. Kort Maurycy, 61. Kutowska Klara, 62. Laskowski Antoni, 63. Lasota Grzegorz, 64. Lipowski Czesław, 65. Miśczak Lubomir, 66. Olasik Stanisław, 67. Powietrzyński Bolesław, 68. Przywara Teofil, 69. Sławiński Stanisław, 70. Sobczyk Józef, 71. Szatkowska Sabina, 72. Sztamberg Emilia, 73. Walas Roman, 74. Warchoł Bronisław, 75. Wiercińska Henryka, 76. Woźniak Jan, 77. Wójcikowski Stefan, 78. Zagórna Stefania, 79. Zdanowski Paweł, 80. Zeman Stanisław.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Beruła

794.

OKÓLNİK Nr 20

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1949 r.

w sprawie przyznawania wyższych grup uposażenia pracownikom państwowym.

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grupy uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) zawiera w § 5 zasadę, że przy mianowaniu (przyjmowaniu do pracy) na stanowisko, dla którego przewidziane jest kilka grup uposażenia, przyznaje się pracownikowi najniższą grupę uposażenia, przewidzianą dla danego stanowiska. Np. pracownikowi mianowanemu referendarzem przyznaje się VIII grupę uposażenia.

2. Odstępstwo od tej ogólnej zasady może być tylko w dwu wyjątkowych przypadkach, a mianowicie gdy zachodzą okoliczności przewidziane w § 6 ust. 1 i § 10 tego rozporządzenia.

3. W myśl § 6 ust. 1:

- gdy pracownik przy przyjęciu do służby wykaże się, że posiada praktyczne przygotowanie w zakresie czynności bezpośrednio związanych z jego stanowiskiem, lub
- gdy wymagają tego ważne względy służbowe — może być przyznana bezpośrednio wyższa grupa od określonej w § 5 (np. referendarzowi grupa VII), a węc jedynie druga z rzędu z przewidzianych dla danego stanowiska w tabeli stanowisk.

Ad a). W tym przypadku chodzi o zróżnicowanie nowoprzyjmowanych według tego, czy ma się do czynienia z pracownikami praktycznie przysposobionymi do czynności związanych z danym stanowiskiem, czy też nie i o odmienne traktowanie pracowników z odpowiednią praktyką od pracowników bez praktycznego przygotowania. Ponieważ przepis wyraźnie zastrzega, że w danym przypadku ma decydujące znaczenie nie jakakolwiek praktyka, lecz jedynie praktyka w „zakresie czynności bezpośrednio związanych z jego stanowiskiem”, przeto władza naczelna przy badaniu kwalifikacji winna ocenić, czy dysponuje danymi stwierdzającymi, iż zachodzi ścisły związek między praktycznym przygotowaniem a funkcjami danego stanowiska. Jeżeli więc kandydat wykazał się praktyką w dziale niezwiązanym ze stanowiskiem, które ma objąć, władza nie ma podstawy do przyznania mu bezpośrednio wyższej grupy uposażenia z tytułu posiadania praktyki.

Ad b). Bezpośrednio wyższa grupa uposażenia od określonej w § 5 może być przyznana również „gdy wymagają tego ważne względy służbowe”. Ocena tych względów należy do władzy naczelnej, przy czym z charakteru przepisu wynika, że nie należy korzystać z niego w dowolny sposób, albowiem złamano by zasadę jednakoowego traktowania kandydatów posiadających te same kwalifikacje i zasadę równego startu. Do ważnych względów służbowych zalicza się np. aktywność w pracach społecznych, udział w pracach naukowych, publicystycznych itp. o ile kandydat daje przy tym rękojmię pełnej przydatności zawodowej do służby danego działu państwowego. Ten wyjątkowy przepis kładąc nacisk na „ważne” względy natury służbowej, wyklucza drugorzędne